سخنرانی جناب آقای مهندس محمد عطاردیان، دبیرکل کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران در مجمع عمومی یک صد و سومین اجلاسیه کنفرانس بین المللی کار ماه ژوئن سال ۲۰۱۴ میلادی، ژنو- سوئیس

آقای رئیس، نمایندگان محترم، خانم ها و آقایان،

در ابتدا اظهار کنم که سخنرانی در این کنفرانس بین المللی کار، درحقیقت دراین پارلمان بین المللی کار مایه مباهات وخوشنودی است.

من از مدیر کل سازمان بین المللی کار همچنین از برگزارکنندگان این کنفرانس تشکر می کنم که بستری برای گفتگو، ارتقای آگاهی و تشریک نظرات و مساعی در خصوص موضوع "مهاجرت بین المللی" فراهم آوردند.

خانم ها و آقایان،

امروزه، افزایش مهاجرت یکی از ابعاد مشهود و شاخص جریان جهانی شدن است. تعداد فزاینده ای از مردم، در پی فرصت های کاری بهتر، زندگی های مناسب تر و نهایتآ آینده ای شایسته، در درون و خارج مرزها جا به جا می شوند.

مشکلات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و زیست محیطی علل ریشه ای برای مهاجرت ها هستند. این پدیده یکی از عوارض و نشانه های عدم تعادل و توازن در بازار کار کشورهای اعزام کننده، از جمله نرخ بالای بیکاری در میان کارگران غیر ماهر، دستمزد اندک برای کارگران ماهر، و تقاضای برآورده نشده برای تحصیل علم و کسب آموزش و مهارت ها است.

بر اساس ارقام اجلاس جهانی اقتصاد سال ۲۰۱۳، بیش ازچهار صد میلیون نفر به عنوان مهاجر شناسایی شده اند. این در حالی است که تداوم بلند مدت رکود اقتصادی و عدم رشد اشتغال منجر به بروز احساسات ضد مهاجر شده است که این امر طرح قوانین محدود کننده ای برای حقوق مهاجران را در بسیاری از کشورها را در پی داشته است.

اگر چه مهاجرت غالباً به عنوان امری غامض تلقی می شود، لیکن پدیده ای است که به جریان توسعه پایدار کمک می کند. وجوه ارسالی مهاجران برای خانواده ها در نقاط محروم امنیت آنها را بالا می برد و در سایه سیاست گذاری های مقتضی و مناسب می تواند به رونق و رشد اقتصاد ملی کمک کند. در کشورهای صنعتی با جمعیت سالخورده نیز، نیرو های مهاجر بخش قابل توجهی از بازار کار را تشکیل می دهند.

لذا، گفتگوهای بین المللی ضمن پرداختن به احساسات منفی در حال رشد در مورد مهاجرت، می باید به نقاط ضعف ها در سیاست گذاری ها، از جمله فقدان بخش خصوصی و محاسبات نادرست از چشم انداز اقتصادی بپردازند. در این زمینه، بحث ها و تلاش ها باید در راستای طرح مستدل از کمک هایی باشد که امر مهاجرت به اقتصاد و اجتماع می کند و همچنین بر ضرورت ورود و مشارکت بخش خصوصی، به عنوان یک نقش آفرین برابر، در سیاست گذاری های مرتبط با مهاجرت تاکید شود.

با توجه به پیوند همه جانبه مهاجرت با اشتغال، سیاست گذاری ها می باید منسجم باشد و در تکمیل سیاست گذاری ها در حوزه های آموزش و پرورش، آموزش های فنی و حرفه ای، و توسعه اقتصادی و بازار کار اعمال شود.

همچنین ضروری است عزم سیاسی متمرکز بر توجه به تبعات مهاجرت بین المللی بر پیشرفت اقتصادی و اجتماعی در کشور های مبدآ مهاجرین باشد.

چارچوب سیاست ها هم باید در جهت تشویق بهره گیری بهینه از وجوه ارسالی مهاجران برای سرمایه گذاری های مولد باشند. این امر نیازمند تدوین و ایجاد انگیزه های موثرتر برای سرمایه گذاری های مولد و اشتغال زا در اقتصاد است.

کشورها نیز نیازمند حمایت های جامعه بین الملل در زمینه های "مدیریت مهاجرت"، "بهبود قوانین و مقررات مهاجرت های غیر قانونی و مهاجرت کار"، "برقراری مکانیسم های تناسب عرضه و تقاضای بازار کار"، و "مبارزه با مهاجرت های غیر قانونی و بی ضابطه و قاچاق مهاجر" می باشند.

خانم ها و آقایان،

به این ترتیب، ملاحظات من از موضوع به شرح ذیل است:

<mark>اول</mark>: در سیاست گذاری ها باید ضمن حفظ و ارتقای حقوق نیروی کار و بهبود شرایط کار، به افزایش ا<mark>نعطاف پذیری در</mark> بازار کارتوجه شود.

دوم: وجوه ارسالی برای خانواده ها و جوامع حائز اهمیت می باشند، لیکن اغلب بهره گیری از این منبع در جریان سیاست گذاری های توسعه نا دیده گرفته می شوند. حمایت های بهتر در قالب ارایه خدمات، آموزش و تآمین نیاز های پایه، توانمندی مهاجران و خانواده های آنها را در انجام سرمایه گذاری های مولد در محدوده های زیست محیطی شان ارتقا می بخشد.

سوم: مهاجرت نیروهای ماهر و افراد تحصیل کرده می تواند فرارمغزها و کاهش سرمایه های انسانی را در پی داشته باشد که خود نیازمند تلاش های دراز مدت برای برقراری توازن و تعادل، از طریق تحصیلات و آموزش، است. دستیابی عادلانه به دارایی هایی مثل زمین، بازگشت به وطن و سرمایه گذاری از سوی آنها را تسهیل می کند که آنها نیز خود به ارتقای تخصص ها و مهارت های جدید کمک می کنند.

آقای رئیس، نمایندگان محترم،

در پایان اظهاراتم چنین نتیجه گیری می کنم که به اعتقاد من رویکرد استراتژیک سازمان بین المللی کار در خصوص موضوع مهاجرت می تواند مبتنی بر چهار اصل محوری ذیل باشد:

- ۱) ظرفیت سازی و ارتقای ظرفیت
  - ۲) حمایت از سیاست گذاری ها
- ٣) انجام تحقیقات مبتنی برسیاست گذاری
  - ۴) همکاری بین المللی

و در این چارچوب، فعالیت های ذیل می تواند انجام گیرد:

الف) همکاری های فنی" با نهادهای دولتی در کشورهای در حال توسعه در زمینه "مدیریت مهاجرت" و "توسعه سیاست گذاری"،

- ب) انجام تحقیقات و برنامه های مشاوره ای در خصوص مهاجرت کار،
- پ) تدوین سیاست ها و استراتژی های مهاجرت در سطوح مختلف ملی، منطقه ای و بین المللی.

و در پایان مایلم اضافه کنم که کشور من، ایران، با توجه به جغرافیای سیاسی و جمعیتی و فرصت های اقتصادی فراوان، کشور مبدآ، ترانزیت، و مقصد بسیاری از مهاجران می باشد و همچنان یکی از بزرگترین کشورهای میزبان مهاجران باقیمانده است. به دلیل اشکال متعدد مهاجرت های بی رویه و غیر قانونی دچار آسیب پذیری نیز شده است. دولت در رویارویی با چالش های جدید مهاجرتی به دنبال اتخاذ رویکردی اصولی تر و منسجم تر در تدوین سیاست، همچنین تکامل ساختار های بنیادی اش می باشد.

آقای رئیس، خانم ها و آقایان، از توجه شما متشکرم

Speech, by (Mr.) Mohammad Otaredian, President of the Iranian Confederation of Employers' Associations (ICEA), at the 103rd Session of the International Labour Conference (ILO)

unic	2011 ,	Genera	Smile	

June 2014 Geneva-Switzerland

Mr. President, distinguish delegates, ladies and gentlemen,

First and foremost, it is a pleasure and an hounor to speak at this International Labour Conference, at this international parliament of labour.

I thank the ILO Director-General and the organizers of this Conference for providing a vehicle for dialogue and support for raising awareness and broadening consultations on the issue of "international migration".

Ladies and gentlemen,

Today, increased migration is one of the most visible and significant aspects of globalization. Growing numbers of people move within countries and across borders, looking for better employment opportunities, better lifestyles and a decent future.

Social, economic, political and environmental problems are root causes for migration. As to the labour market, migration is a symptom of imbalances in sending countries, such as high rates of unemployment and underemployment among low-skilled workers, low wages for skilled workers, and unmet demand for education and acquisition of skills.

According to the 2013's World Economic Forum, more than 400 million people worldwide are considered migrants.

This is while a prolonged recession and stagnant employment growth have led to anti-immigrant sentiment and to proposed legislation to restrict the rights of migrants in many countries.

Although migration is usually seen as problematic, it contributes to sustainable development. For households in poor areas, remittances improve security and, with the support of appropriate policies, can contribute to local economic growth. In industrial countries with ageing populations, migrant workers are an increasingly important part of the labour force.

While addressing the growing negative sentiment on migration, the international dialogue need to address the weaknesses in policy making on migration, inter alia, miscalculation of economic outlooks and the absence of private sector. In this context, efforts should be focused on developing arguments based on the contributions migration makes to the economy and society, and on the necessity for including the private sector, as an equal player, in migration policy-making.

Considering the manifold links between migration and employment, migration policy has to be coherent and complement policy fields of education and vocational training, economic promotion and the labour market.

There is also a need for political focus on the consequences of international migration for economic and social progress in the migrants' countries of origin.

Moreover, policy needs to seek to encourage the use of remittances for more productive investments. This, however, requires more effective incentives for productive and employment-oriented investments in the economy.

In addition to that, countries are in need of support of the international community in the areas of "migration management", "improving labour

migration regulations", "institution of job matching mechanisms", and in "combating irregular migration and migrant smuggling".

Hence, my considerations on the issue are as follows:

First, policies should address how to increase labour markets' flexibility while maintaining and strengthening workers' rights and improving working conditions.

Second, remittances are important for households and communities, but are often ignored in development policies. Better support in the form of services, training and infrastructure improves the capacity of migrants and their households to make productive investments in their home areas.

Third, educated and skilled migration can result in brain drain, a decrease in human capital stock, which requires long-term efforts to be balanced by education and training. Equitable access to assets such as land makes it easier for migrants to invest and return to their home areas, where they contribute to new skills.

Mr. President, distinguished delegates,

I conclude my remarks by noting that in my view ILO's strategic approach on the issue could be based on the four pillars of:

- 1) capacity enhancement,
- 2) policy advocacy,
- 3) policy-oriented research, and
- 4) International cooperation.

In this context, the following activities could also be undertaken:

• Technical cooperation with the Governmental entities of the developing countries in the areas of "migration management" and "policy development".

- Conducting researches and advisory programs on labour migration.
- Development of national and regional and international migration policies and strategies.

At the end, I would like to add that my country, Iran, (I. R. of) is a country of origin, transit and destination for migrants due to its geopolitics, demographics and economic opportunities. It also remains one of the largest refugee hosting countries in the world. The country also remains vulnerable to various forms of irregular migration. Facing many new migration challenges, the government is looking forward to a more cohesive approach to develop a policy framework as well as to evolve its institutional structures.

Mr. President, ladies and gentlemen,

I thank you, all, for your kind attention.

_____